

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd corpus Christi & sacra Scriptura, maximè sunt animæ fideli
necessaria. XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT XI.

*Quod corpus Christi & sacra Scriptura, maxime sint anime
fidei necessaria.*

VOX DISCIPVLI.

1. **O** Dulcissime Domine Iesu, quanta est dulcedo deuote ani-
ma, tecum epulantis in conuiuio tuo, vbi ei non alius cibus
manducandus proponitur, nisi tu vnicus dilectus eius, super om-
nia desideria cordis eius desiderabilis. Et mihi quidem dulce fo-
ret in praesentia tua, ex intimo affectu lachrymas fundere, & cum
pia Magdalena pedes tuos lachrymis irrigare. Sed vbi est haec
deuotio? Vbi lachrymarum sanctarum copiosa effusio? Certè in
conspectu tuo & sanctorum Angelorum tuorum totum cor meum
ardere deberet, & ex gaudio flere. Habeo enim te in sacramento
verè praesentem, quamuis aliena specie occultatum.

2. Cor. 13.

2. Nam in propria & diuina claritate te conspicerè, oculi mei
ferre non possent; sed neque totus mundus in fulgore gloriae ma-
iestatis tuae subsisteret. In hoc ergo imbecillitati meae consulis,
quod te sub Sacramento abscondis. Habeo verè & adoro, quem
Angeli adorant in caelo: sed ego adhuc interim in fide, illi autem
in specie & sine velamine. Me oportet contentum esse in lumine
verae fidei, & in ea ambulare, donec aspiret dies aeternae claritatis,
& umbræ figurarum inclinentur. Cum autem venerit, quod per-
fectum est, cessabit usus Sacramentorum, quia beati in gloria cae-
lesti non egent medicamine Sacramentali, gaudent enim sine fi-
ne in praesentia Dei, facie ad faciem gloriam eius specularantes, &
de claritate in claritatem abyssalis deitatis transformati, gustant
verbum Dei carnem factum, sicut fuit ab initio, & manet in a-
eternum.

Heb. 10. 11

3. Memor horum mirabilium, graue mihi fit tedium, etiam
quodlibet spirituale solatium, quia quamdiu Dominum meum
apertè in sua gloria non video, pro nihilo duco omne, quod in
mundo conspicio & audio. Testis es tu mihi Deus, quod nulla
me res potest consolari, nulla creatura quietare, nisi tu Deus me-
us, quem desidero aeternaliter contemplari. Sed non est hoc possi-
bile, durante me in hac mortalitate. Ideo oportet, vt me ponam
ad magnam patientiam, & meipsum in omni desiderio tibi sub-
mittam. Nam & sancti tui Domine, qui tecum iam in regno cae-
lorum exultant, in fide & patientia magna, dum viuerent, aduen-
tum gloriae tuae expectabant. Quod illi crediderunt, ego credo;
quod illi sperauerunt, ego spero; quod illi peruenierunt, per gra-
tiam

etiam tuam me venturum confido. Ambulabo interim in fide, exemplis confortatus sanctorum. Habebo etiam libros sanctos, pro solatio & vite speculo: atque super hæc omnia sanctissimum corpus tuum, pro singulari remedio & refugio.

4. Duo namque mihi necessaria per maximè sentio in hac vita, sine quibus mihi importabilis foret ista miserabilis vita. In carcere corporis huius detentus, duobus me egere fateor, cibo scilicet & lumine. Dedisti itaque mihi infirmo sacrum corpus tuum ad refectionem mentis & corporis; & posuisti lucernam pedibus meis, verbum tuum. Sine his duobus, bene viuere non possem: nam verbum Dei, lux anime meæ; & sacramentum tuum, panis vite. Hæc possunt etiam dici mensæ duæ, hinc & inde in gazophylacio sanctæ Ecclesiæ positæ. Vna mensa est sacri altaris, habens panem sanctum, id est, corpus Christi preciosum. Altera est diuinæ legis, continens doctrinam sanctam, erudiens fidem rectam, & firmiter vsq; ad interiora velaminis, vbi sunt sancta sanctorum, perducens. Gratias tibi Domine Iesu, lux lucis æternæ, pro doctrinæ sacre mensa; quam nobis per seruos tuos Prophetas & Apostolos aliosque doctores ministrasti.

Ioan. 6.

Psal. 118.

Psal. 22.

Heb. 9. 13.

5. Gratias tibi Creator ac Redemptor hominū, qui ad declarandam toti mundo charitatem tuam, cœnam parasti magnam, in qua non agnum typicum, sed tuum sanctissimum corpus & sanguinem proposuisti manducandum; lætificans omnes fideles conuiuio sacro, & calice inebrians salutari; in quo sunt omnes deliciae paradisi, & epulantur nobiscum Angeli sancti, sed suauitate feliciori.

Luca 14.

Ioan. 6.

Psal. 32.

Sap. 16.

6. O quàm magnum & honorabile est officium sacerdotum, quibus datum est Dominum maiestatis verbis sacris consecrare, labijs benedicere, manibus tenere, ore proprio sumere, & ceteris ministrare. O quàm mundæ debent esse manus illæ, quàm purum os, quàm sanctum corpus, quàm immaculatum cor erit sacerdotis, ad quem toties ingreditur auctor puritatis. Ex ore sacerdotis, nihil nisi sanctum, nihil nisi honestum & vtile procedere debet verbum, qui tam sæpe Christi accipit sacramentum.

7. Oculi eius simplices & pudici, qui Christi corpus solent intueri. Manus puræ & in cælum eleuatae, quæ creatorem cæli & terræ solent contrectare. Sacerdotibus specialiter in lege dicitur: *Sancti estote, quoniam ego sanctus sum Dominus Deus uester.*

Leuit. 19.

et 20.

8. A diuocet nos gratia tua omnipotens Deus, vt qui officium sacerdotale suscepimus, dignè ac deuotè tibi in omni puritate & conscientia bona famulari valeamus. Et si non possumus in tanta innocentia vitæ conuersari, vt debemus; concede nobis tamen dignè flere mala, quæ gessimus; & in spiritu humilitatis,

CAPVT XII.

*Quæd magna diligentia se debeat, communicaturus
Christo, præparare.*

VOX DILECTI.

*Psal. 23. &
Matt. 9.
Marc. 14.
& Luc. 22.
1. Cor. 5.
Exod. 24.*

1. **E**go sum puritatis amator, & dator omnis sãctitatis. Ego cor
purum quero, & ibi est locus requietionis meæ. Para mihi
canaculum grande stratum, & faciam apud te pascha cum disci-
pulis meis. Si vis, vt veniam ad te, & apud te maneam; expurga
vetus fermentum, & munda cordis tui habitaculum. Exclode
totum seculum, & omnem vitiorum tumultum: sede tanquam pas-
ser solitarius in testo, & cogita excessus tuos in amaritudine a-
nima tuæ. Omnis namque amans suo dilecto amatori optimum
& pulcherrimum præparat locum, quia in hoc cognoscitur affe-
ctus suscipientis dilectum.

2. Scito tamen te non posse satisfacere huic præparationi, ex
merito tuæ actionis, etiamsi per integrum annum te præparares, &
nihil aliud in mente haberes. Sed ex sola pietate & gratia mea,
permitteris ad mensam meam accedere; ac si mendicus ad pran-
dium vocaretur diuitis; & ille nihil aliud habeat ad tribuendum
beneficijs eius, nisi se humiliando & ei regratiando. Fac, quod in
te est, & diligenter facito, non ex consuetudine, non ex necessita-
te, sed cum timore, & reuerentia, & affectu, accipe corpus dilecti
Domini Dei tui, dignantis ad te venire. Ego sum, qui vocati, ego
iussi fieri, ego supplebo, quod tibi deest; Veni, & suscipe me.

3. Cum gratiam deuotionis tribuo, gratias age Deo tuo; non
quia dignus es, sed quia tui misertus sum. Si non habes, sed magis
aridum te sentis, insiste orationi, ingemisce & pulsa; nec desi-
stas, donec merearis micam aut guttam gratiæ salutaris accipe-
re. Tu mei indiges, non ego tui indigeo. Nec tu me sanctifica-
re venis, sed ego te sanctificare & meliorare venio. Tu venis, vt
ex me sanctificeris, & mihi vniaris; vt nouam gratiam recipias,
& de nouo ad emendationem accendaris. Noli negligere hanc
gratiam, sed præpara cum omni diligentia cor tuum, & introduce
ad te dilectum tuum.

4. Oportet autem, vt non solum te præpares ad deuotionem
ante communionem; sed vt etiam te sollicitè conserues in ea, post
sacramenti perceptionem. Nec minor custodia post exigitur,
quàm deuota præparatio prius. Nam bona postmodum custo-
dia, optima iterum est præparatio ad maiorem gratiam conse-
quendam. Ex eo quippe valde indispositus quis redditur, si statim
fuerit